

Sygn. akt III KK 422/21

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

na posiedzeniu w dniu 9 listopada 2021 r.,
w sprawie B.Y.

skazanej z art. 278 § 1 k.k.

w przedmiocie dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 29 kwietnia 2021 r., sygn. akt II Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 31 lipca 2020 r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1) na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. kasację pozostawić bez rozpoznania;
- 2) kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
skazaną.

UZASADNIENIE

Kasacją zaskarżono wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 kwietnia 2021 r., sygn. akt II Ka (...), którym utrzymano w mocy wyrok sądu pierwszej instancji skazujący B.Y. za przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. na karę sześciu miesięcy ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze trzydziestu godzin w stosunku miesięcznym, a także nałożono obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty ośmiuset złotych na rzecz pokrzywdzonej.

Adwokat M.I. – obrońca skazanej, zarzuciła w kasacji rażącą obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w W. w pisemnej odpowiedzi na kasację, wniosła o oddalenie kasacji obrońcy skazanej B.Y., jako oczywiście bezzasadnej (pismo z dnia 2 sierpnia 2021 r., PR 2 Ds. (...)).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

W sytuacji, gdy w wyroku skazującym orzeczono karę ograniczenia wolności, kasację na korzyść skazanego strona może wnieść jedynie z powodu uchybień wskazanych w art. 439 k.p.k. (por. jasna treść art. 523 § 4 w zw. z § 2 k.p.k.). To ustawowe ograniczenie obowiązuje od dnia 1 września 2000 r., czyli już od 21 lat, i powinno być znane podmiotowi fachowemu, jakim jest adwokat. Tymczasem kasacja sporządzona przez obrońcę skazanej tego wymogu nie spełnia. Powołano w niej jedynie takie uchybienia, które w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k., są tzw. innym rażącym naruszeniem prawa, czyli innym niż obraza art. 439 k.p.k. Jest to tym samym kasacja niedopuszczalna, jako, że inne zarzuty, niż uchybienia z art. 439 k.p.k., nie mogą w przedmiotowej sprawie, z uwagi na rodzaj prawomocnie orzeczonej kary, być podstawą kasacji. Kasacja ta powinna zatem spotkać się z odmową przyjęcia w sądzie odwoławczym (por. art. 530 § 2 k.p.k.). Jeżeli jednak pomimo tego została przyjęta i przekazana Sądowi Najwyższemu, to należy, w myśl art. 531 § 1 zdanie pierwsze k.p.k., pozostawić ją bez rozpoznania.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.